

दुःखितावैधव्यदुःखेन ॥५३॥ ५४॥ ५५॥ क्षयेगृहेविशप्रविश ॥५६॥ शरणाकुरुन् श्रद्धाघातेन वा स्वयं वा पक्वपापकानामधःपतनेन विचारणं शरणातस्थानाः कुरवोऽज्ञानि शरणाकुरवस्तान् श्रुविचारणे
स्माद्भावेभ्युः कुरुर्नृपांतरेभक्तेरिति मेदिनी भक्तलोदनः ॥५७॥ सास्त्रादाविलेर्दक्षणेयस्य ॥५८॥ ५९॥ ६०॥ ईश्वरोविष्णुः ॥६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ कूलानि गृहतदकादीनि गृहे कूलंतटे कूपेसैन्यपृष्ठतदकपो

म

अब्रवीन्मांततोमातादुःखितारुर्द्वितीभृशं ॥ कोशिकेनाभ्यनुज्ञातं पुत्रं वेदविध्वंसितं ॥५३॥ न तात तरुणांशं तं पितात्वां पश्यतेनघ ॥ श्रुत्वा जनन्यावचनं निराशो
गुरुदर्शने ॥५४॥ नियतात्मा महादेवपश्यं सो अब्रवीन्ब्रमां ॥ पितामाता च ते त्वं च पुत्रगृह्य विवर्जिताः ॥५५॥ भविष्यद्विशक्षिप्रं दृष्ट्वा सिपितरं क्षये ॥ अनुज्ञा
तो भगवता गृहं गत्वा युधिष्ठिर ॥५६॥ अपश्यं पितरं तात इष्टिं कृत्वा विनिःसृतं ॥ उपस्पृश्य गृहीत्वे धमं कुशांश्च शरणाकुरुन् ॥५७॥ तान्विसृज्य च मां प्राह पि
ता सास्त्राविलेक्षणः ॥ प्रणमं तं परिष्वज्य मूर्ध्नि पाद्यापांडव ॥५८॥ दिष्ट्या दृष्टे सिमे पुत्रकृतविद्य इहागतः ॥ वैशंपायन उवाच एतान्यत्यन्तान्येव कर्माण्य
थ महात्मनः ॥५९॥ प्रोक्तासि मुनिभिः श्रुत्वा विस्मया मासपांडवः ॥ ततः कृष्णो अब्रवीद्वाक्यं पुनर्मतिमतां वरः ॥६०॥ युधिष्ठिरं धर्मनिधिं पुरुहूतमिवेश्वरः ॥
रंसंप्रपद्यंते द्विजाभावितभावनाः ॥ सर्वथा वर्तमानोऽपि यो भक्तः परमेश्वरे ॥६१॥ अशुभैः पापकर्माणो ये नराः कलुषाकृताः ॥ ईशानं न प्रपद्यंते तमो राजसवृत्तयः ॥६२॥ ईश्व
रैः सह ॥६३॥ त्रैलोक्यस्याधिपत्यं वा तुष्टोरुद्रः पयच्छति ॥ मनसापि शिवं तातये प्रपद्यंति मानवाः ॥६४॥ विधूय सर्वपापानि देवैः सह वसंति ते ॥ भित्ता
भित्ता च कूलानि हुत्वा सर्वमिदं जगत् ॥६५॥ यजेद्देवं विरूपाक्षं न स पापेन लिप्यते ॥ सर्वलक्षणाहीनोऽपि युक्तो वा सर्वपातकेः ॥६६॥ सर्वे तु दतितसापं भवा
संसारवशाद्गतिमै निश्चितामतिः ॥ ततः कृष्णो अब्रवीद्वाक्यं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरं ॥६७॥ विष्णुरुवाच आदित्यचंद्रावनिलानलोचयोर्भूमिरापो वसवोऽथ
क्ष्मादीक्षासंयमा ये च केचित् ॥६८॥

रिति मेदिनी ॥६६॥ ६७॥ आत्मना चित्तेन ॥६८॥ ६९॥ ७०॥ आदित्यचंद्रावित्यादिसर्वेश्वरी ज्ञातं विहीतिसप्तमस्थेनावयः ॥७१॥ सत्यं ब्रह्मतत्त्वावेदकोवेद
उपनिषत् प्राधान्यात् एथ क्रीर्तनं वेदवाहाः वेदपाठकाः ह्यं हविर्देवो भागः ॥७२॥